

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 40. Regis Franciæ petitio a Pontifice omnino rejecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Sec. XVI.
A.C. 1561.

„non nisi juris sit Ecclesiastici, proin-
 „mutari possit: attamen cum in nupe-
 „ro conclavi hanc meam mentem par-
 „derem, a nonnullis pro Lutherano ha-
 „bitus sum: quapropter hac in re, quin-
 „cum Cardinalibus fratribus meis con-
 „feram, nil decidere volo: fidem ta-
 „men facio, quod propterea proxime
 „Patrum Senatum convocaturus sim.
 „Equidem, addebat Pontifex, Maximi-
 „lianus Bohemæ Rex Filius meus
 „eandem quoque petitionem interposue-
 „rat; nolebat enim Religione ductus,
 „hoc Sacramentum alio, quam Christus
 „Dominus instituisset, modo recipere,
 „quam eandem gratiam postea Cæsar
 „suorum subditorum nomine a me pe-
 „tiit: verum Cardinales semper eorum
 „precibus obstitere.„ Hæc a Papa fuis-
 „se responsa rescripsit Orator, qui se ei-
 „dem hæc opposuisse Regi nuntiabat:
 „Ego cum tanta rationum vi summo
 „Pontifici damna, quibus Franciæ Re-
 „gnum exponeret, proposui, totamque
 „rem adeo sigillatim explicavi, ut Re-
 „giæ suæ Majestatis voto plene satisfa-
 „ctum iri sperem.„

§. XL.

*Regis Franciæ petitio a Pontifice
 omnino rejecta.*

Enim-

Enimvero summus Pontifex die decima Novembris Patrum Purpuratorum Senatum habuit: quapropter Insulanus Regis Orator Cardinales unomnes esse congregatos edoctus, ipso quoque accessit, ac cum eis de negotio sibi demando contulit, verum nihil impetrare potuit; illi enim, qui ceteris moderatione prævalebant, responderunt, in tanto negotio maturam adhibendam esse deliberationem, atque sine seria discussione rem haud dijudicandam: se tamen, quicquid salva Religione fieri posset, acturos, quamprimum a Pontifice requisiti fuerint. Verum Cardinalium potissimi hanc rem Ecclesiae summo opere noxiam fore censebant, atque prae ceteris Cardinalis Sancti Angeli palam testabatur, se nunquam consensurum, ut medicinae loco Gallis tam periculosum propinetur venenum, cum praestet, ut potius absque tali remedio morerentur: porro incassum Orator reponebat, quod legis gratia duntaxat sese ad utriusque speciei usum extenderet, non autem ad id, quid de qualibet credendum sit: verum illi, qui eum loquentem exceperant, magis intenti erant, ut ei contradicerent, quam illius rationes ponderarent. (*)

P 2

Post-

(*) Perinde acsi rationes pro usu Calcis

iam

Sæcul. XVI.A.C. 1561.

Postmodum Cueva Cardinalis natione Hispanus ad Oratorem dicebat: „adeo non huic petitioni deferam, ut „etiam, si Sanctissimi Papæ auctoritate, „ac ceterorum consensu concederetur, „Ecclesiæ Divi Petri gradus conscenderem, ac palam contra facinoris hujus „indignitatem insurgens exclamarem: „Misericordia! Misericordia! „ cum vero idem Cardinalis addidisset, planum videri, quod Episcopi, cum ejusmodi rem petere audeant, hæresi sint infecti, ad hoc reposuit Orator, quod Prælati, priusquam suam petitionem proponerent, eandem mature ponderarint, ac solidis rationibus ex Theologia petitis corroborarint, ut proin ejus censura nimis præcipiti consilio lata Ecclesiæ Gallicanæ injuriosa esset, illaque proderet, quod horum Præfulum dotes, ac eruditionem penitus ignoraret. Porro Orator totius rei seriem ad Regem perscribens inter alia narrabat, quod hic Cardinalis liberalius suo genio indul-

---

jam dudum notæ non fuissent, atque jam a pluribus sæculis longo admodum, ac maturo examine in ipso etiam Concilio Generali non fuissent ponderatæ: Verum nonnulli Principibus adulandi studio abrepti plus ipsa Ecclesia sapere gestiunt.

geret, quam sano consilio abundaret. Sæcul. XVI.
 (*) His quoque Insulanus subjunxit A. C. 1561.
 ea, quæ sequuntur: „ego relictis Car-
 „dinalibus Papam, dum ex suo cubili
 „ad Patrum Senatum properaret, præ-
 „cessi, eumque comitatus fui, ac rur-
 „sus, ut hoc negotium decideret, eun-
 „dem instanter rogavi: Papa vero me
 „de prona sua voluntate certum reddi-
 „dit, & aliquamdiu subsistens interro-
 „gavit, an rem in Senatu proponi vel-
 „lem? ad hoc autem respondi, quod
 „id nunquam in mente habuerim, sed
 „unice instare jussus fuerim apud Sancti-
 „tatem suam, cum ipsamet juxta
 P 3 Fran-

(*) Mirum plane, quod Continuator nun-
 quam alleget, quas demum rationes adeo so-
 lidas, vel Possiacenses Episcopi habuerint, vel
 Gallicus Orator proposuerit: de earum tamen
 soliditate dubitandi locus superest, cum idem
 Continuator §. XXXVII. referat, etiam circa
 articulum de usu Calicis diversam fuisse Episco-
 porum sententiam, ac eorum potissimos putasse,
 in re adeo periculosa omnino Sedis Apostolicæ
 consilium, ac sententiam esse expetendam:
 proin eorum rationes ex Theologia suam so-
 liditatem accipere haud poterant, cum illa so-
 lidissimum argumentum suppeditet ex summi
 Pontificis auctoritate, & communi Ecclesiæ
 consensu, quorum tamen utrumque Episco-
 porum petitioni adversabatur.

Sæcul. XVI.
A. C. 1561.

„Franciæ Præfulum sententiam sola
„sit sufficiens ad annuendum Regis pe-
„titioni, licet ego mearum partium fore
„existimaverim, ut prius Cardinales
„de tota rei ferie edocerem, eisque
„proponerem rationes, quibus Clerus
„Gallicanus ad hanc petitionem expo-
„nendam fuisset permotus. (*)

Hoc cum Oratore colloquium Pon-
tifex usque ad Senatus Sacri portam
protrahebat, & postea Pontificali ha-
bitu ornatus suam Cathedram occupa-
bat: vix autem Insulanus Orator in-
grediebatur, cum illico redire admo-
nitus discederet, in reditu tamen ob-
vius

(*) Pontificis responsum reticet Continua-
tor, quinimo Papam ad hoc nihil reposuisse,
fat vero simile est; haud enim is ignorabat,
quod, etsi hanc gratiam solus ex plenitudine
sue auctoritatis faceret, ea nunquam ad uni-
versalem, & constantem usum per totum Re-
gnum fuisset deducta; quippe Præfulum vix
non omnes Papam errasse max reposuissent,
cum Papam extra Concilium fallibilem esse,
Clerus Gallicanus contendat, nisi forte Ponti-
fex credere debuisset, Gallos tenere, quod
Papa solus absque Concilio in iis, quæ uni-
versæ Ecclesiæ disciplinam concernunt, tunc
duntaxat sit infallibilis, dum Gallis, quæ sua
sunt, quærentibus annuit: non autem quando
decernit, quæ Christi sunt.

vios habuit Burdaferium, Salviatum, ^{Sæcul. XVI.}
 aliumque Cardinalem, qui una omnes A. C. 15
 ipsum invisere iussi, eundem Sanctita-
 tis suæ nomine rogabant, qua-
 tenus disertis verbis declararet, an
 suum negotium in Purpuratorum Se-
 natu proponi vellet, cum summus Pon-
 tifex illud solus decidere nollet: de
 cetero autem graves obstarent diffi-
 cultates, cum in unius suffragio ipsius
 causæ propitio spem adeo firmam col-
 locare haud posset, ut proin ei aucto-
 res essent, quatenus ab hac petitione sua
 desisteret. Verum Insulanus Regis sui
 mandata causatus agebat, quod non-
 nisi rem cum Papa agere iussus esset.
 Porro iidem hi Cardinales reversi al-
 tera jam vice Legato renunciatum mit-
 tebantur, quod Pontificius in Francia
 Legatus nullam de hac Præfulum peti-
 tione notitiam dedisset, proin hac super re
 sententiam pronunciare haud congruum
 foret: nihilominus Orator Cardinali-
 bus exposuit, quod Reges Legatis, ac
 Nuntiis communicare haud soleant ea
 arcana, quæ inter ipsos Reges, ac Sancti-
 tatem suam agitari oportet, præsertim
 cum hoc negotium nunc propositum
 ejusmodi esset conditionis, ut nulla-
 tenus Legatum Pontificium respice-
 ret, (*) P 4 §. XLI.

(*) Ita est: Summi Pontifices ea negotia,
 quo-